

CULTUURRAAD
VOOR DE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1971-1972

15 DECEMBER 1971

VOORSTEL VAN DECREET
**tot regeling van het gebruik
van de Nederlandse taal bij de eedaflegging.**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel *59bis* van de Grondwet verleent aan de cultuurraden de bevoegdheid om het gebruik van de talen te regelen voor de bestuurszaken, voor het onderwijs in de door de overheid ingestelde, gesubsidieerde of erkende instellingen, voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede voor de bij de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Op grond van deze bepaling kan de cultuurraad voor de Nederlandse cultuurgemeenschap decreten goedkeuren die het gebruik van de taal regelen in het Nederlandse taalgebied, met uitzondering van de in paragraaf 4 van voormeld artikel *59bis* bedoelde gemeenten en diensten.

Een van de akten waarvoor een regeling van het gebruik van de taal zich opdringt, is de aflegging van de eed.

De bevoegdheid van de cultuurraden strekt zich enkel uit tot de aanduiding van de taal van de eedaflegging. De gevallen waarin de eed dient afgelegd te worden en de formules behoren krachtens artikel 127 van de Grondwet tot de bevoegdheid van de wetgevende macht.

De wetgever heeft de eedaflegging onder meer verplicht gesteld voor eenieder die met een openbaar ambt of een openbare dienst wordt belast (decreet van 20 juli 1831 van het Nationaal Congres), voor de openbare mandatarissen van de provinciale en gemeentelijke instellingen (wet van 1 juli 1860), voor de leden van de commissies van openbare onderstand (wet van 10 maart 1925, art. 13), voor de openbare mandatarissen van de

agglomeratie en federaties van gemeenten (wet van 26 juli 1971, art. 8, § 2).

De in deze wetten bedoelde ambtenaren of mandatarissen mogen hun ambt of mandaat eerst uitoefenen nadat zij de voorgeschreven eed hebben afgelegd.

Sommigen betwisten dat de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 18 juli 1966, van toepassing zijn op de eedaflegging van deze ambtenaren en mandatarissen. Zij voeren aan dat volgens artikel 1 van de wet van 30 juli 1894 elke eed wordt afgelegd, ter keuze van hem wien hij is opgelegd, in een der in het land gebruikte talen.

Anderen voeren aan dat de wet van 30 juli 1894 stilzwijgend is opgeheven door de op 15 juli 1966 gecoördineerde wetten, en dat deze wetten gelden voor de taal van de eedaflegging van de ambtenaren en mandatarissen van de besturen en diensten die in het toepassingsgebied van deze gecoördineerde wetten vallen.

Zelfs wanneer deze laatste stelling de juiste is, is het raadzaam de stilzwijgende opheffing van de wet van 30 juli 1894 door een uitdrukkelijke tekst te bevestigen. Dit is het doel van onderhavig voorstel van decreet.

Volgens artikel 1 wordt in het Nederlands taalgebied de eed afgelegd in de Nederlandse taal. Het toepassingsgebied van deze bepaling is even ruim als die bevoegdheid van de cultuurraad, wat betekent dat de eed in het Nederlands dient afgelegd te worden voor aangelegenheden waarvoor, krachtens de Grondwet, de cultuurraad bevoegd is het gebruik van de taal te regelen en in het gebied waar hij *ratione loci* bevoegd is.

Artikel 2 heft in dezelfde mate de wet van 30 juli 1894 op.

J. CHABERT.

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1.

Onverminderd de in artikel 59bis §§ 3 en 4, van de Grondwet bepaalde bevoegdheden van de wetgever om het gebruik van de talen te regelen, wordt in het Nederlands taalgebied de eed in het Nederlands afgelegd.

Art. 2.

De wet van 30 juli 1894 betreffende de eedaflegging in een der in het land gebedigde talen wordt opgeheven voor zover zij met artikel 1 van dit decreet onverenigbaar is.

J. CHABERT,
A. VAN HOORICK,
F. GROOTJANS,
H. SCHILTZ.
